



T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 14.10.2016
Sayı: 792

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Şiddet, hemen her kesimden bireyler üzerinde olumsuz sonuçlara doğuruyor olmakla birlikte, hassas ve dezavantajlı gruplar arasında yer alan engelli bireyleri özellikle kadın ve çocuk engellileri daha fazla etkilemektedir. Engelli bireyler, var olan olumsuz koşullarına ek olarak, toplumun olumsuz tutum ve davranışlarına maruz kalmakta, toplum dışına itilmekte ve görmezden gelinmektedir. Bunun sonucu olarak temel sorunlarının başında gelen şiddet gizli bir sorun olarak kalmaktadır.

Bir başkasının bakımına gereksinim duyan engelli bireylerin, özellikle kadın ve çocuk engelli bireylerin, bakım esnasında fiziksel, duygusal, sözel ya da cinsel şiddete uğrama olasılıkları artmaktadır. Bunun için alınan önlemlerin yetersiz kaldığı gözlenmekte, kadın ve çocuk engelli bireylerin aile içi de dahil olmak üzere şiddete ve eziyete maruz kalmalarının önüne geçilememektedir.

Bu nedenlerle özellikle kadın ve çocuk engelli bireylerin aile içi de dahil olmak üzere uğradıkları şiddetin önlenmesi, ilgili sorunların belirlenmesi ve alınacak tedbirlerin tespiti amacıyla Anayasanın 98, İç Tüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz.

Fatma Kaplan Homiyet
Kocaeli M. M.
MURAT ERGİN
Antem

Candan Yüceer
Tekirdağ Milletvekili
Erhan Aydın
Bursa M.
F. Aydın

Mahmut Tanel
D. Tanel

Muhammed H. H.
S. H.
W.

Kemal ZEYBEK
Samsun M.
K. Zeybek

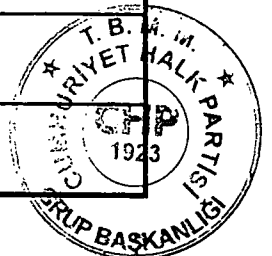
Onursal ADIGÜZEL
İST M. M.
Onursal

Hüseyin YILMAZ
Aydın M.
H. Yılmaz



792... Sayılı Meclis Araştırması Önergesinin İmza Çizelgesi

Adı Soyadı	Seçim Bölgesi	İmza
Atilla Arık	Karşıyaka	
İrfan BAKIR	İSPARTA	
Ali Jeker	İstanbul	
Yaser DOĞAN	Bilecik	
Kann Arslan	Denizli	
Özcan Purçu	İzmir	
Tahsin TANHAN	Kocaeli	
Musa Çam	İzmir	
Turabi KAZAN	Kırklareli	
Kadim Durmuş	Tokat	
ÖZKAN YALIN	LEZİK	
Sezgin TANRIKULU	İstanbul	



Gerekçe:

"Engellilerin Haklarına İlişkin Sözleşme"nin 16'ncı maddesinde "Taraflar Devletler engellilerin ev içinde ve dışında sömürüye uğramasının, şiddete ve istismara maruz kalmasının, bu tutumların cinsiyete dayalı hali dâhil her biçiminden korumak için uygun yasal, idari, sosyal, eğitsel ve diğer tüm tedbirleri alır." Hükmü bulunmasına rağmen özellikle kadın ve çocuk engellilerin aile içi de dahil olmak üzere eziyet ve şiddete maruz kaldığı bildirilmektedir.

Yapılan araştırmalarda engelli kadınların, engelli olmayan kadınlara oranla, eşlerinden daha fazla şiddet gördükleri ortaya çıkmıştır. Engelli çocuklarda da durum benzer şekildedir ve yapılan araştırmalarda engelli çocukların engelli olmayan çocuklara oranla 3.44 kat daha fazla şiddete uğradıkları, engelli çocuklar arasında ise zihinsel engelli çocukların, diğer engelli çocuklara oranla 2 kat daha fazla cinsel, fiziksel ve duygusal şiddete maruz kaldıkları belirlenmiştir.

Her ne kadar TCK'nın 96'ncı maddesinde eziyet fiilinin "çocuğa, beden veya ruh bakımından kendisini savunamayacak durumda bulunan kişiye karşı veya üstsoy veya altsoya, babalık veya analığa ya da eşe karşı işlenmesi halinde, kişi hakkında üç yıldan sekiz yıla kadar hapis cezasına hükmolunacağı öngörülmüş olsa da engelli bireylere yönelik aile içi şiddet vakalarının görünür olmadığı, şiddet ve eziyet mağdurlarının bağımlılık ve korku nedenleriyle çoklukla şikayetçi olamadıkları bilinmektedir. Şikayet konusu olan vakalarda da kolluk güçleri tarafından konunun Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı aracılığıyla çözülmesi önerilmekte, çoğu şiddet olayı görmezden gelinmektedir. Yukarıda anılan BM Sözleşmesine uygun olarak mevzuatta düzenlemeler yapılmış olsa da özellikle uygulamadan kaynaklı sorunların aşılamadığı gözlenmektedir.

Engelli kadın ve çocuklara yönelik şiddetin önlenmesi için öncelikle şiddet ve ayrımcılık sorununun görünür hale getirilmesine ihtiyaç bulunmaktadır. Bu konuda kamuoyu oluşturulmasına, yerel ve merkezi yönetimlerin duyarlılıklarının artırılmasına ve sürdürülebilir politikalar oluşturulmasına gerek bulunmaktadır.

Toplumun ve özellikle aile ile ilk ve en yakın iletişimi kuran sağlık çalışanlarının farkındalığını artırmak, kadın ve çocuk engelli bireylere şiddetin önlenmesi için mücadele programları uygulanması sorunun çözümüne katkı sağlayacaktır.



Yukarıda sayılan gerekçelerle kadın ve çocuk engelli bireylerin aile içi de dahil olmak üzere uğradıkları şiddetin önlenmesi amacıyla bir Meclis araştırma Komisyonu kurulması gerektiği kanısındayız.

